

дама не мисли ли въ този случай за времето, което губи? Казвамъ: ако ти знаешъ да се разговаряшъ съ главата си, съ стомаха си, съ гърдите си, съ пръстите си, съ ръцете си, да видишъ какво има писано въ тѣхъ, всичко това струва повече, отколкото да се обличашъ по 10 пъти на денъ съ разни дрѣхи. Пъкъ като се научимъ да се разговаряме, ще си направимъ една хубава дреха, която никога не оствалява. Ще си направимъ една такава дреха, каквато птиците иматъ и съ такава хасъ боя, каквато е на пердата и на крилцата имъ, и колкото повече време минава, тази боя да не избелъва. И колкото повече време минава, тия дрехи даставатъ все по-красиви. И нашите дрехи трѣбва да бѫдатъ тѣй съвършени, каквато е цигулката на Страдивариуса. И наистина, една цигулка, направена отъ единъ велики майсторъ, струва повече, отколкото много прости цигулки, направени отъ обикновената ржка на работника. Казвамъ: едно тѣло направено отъ единъ разуменъ човѣкъ, носи благословение и за самия човѣкъ, и за дома му, и за обществото, и за народа, и за цѣлото човѣчество.

Слѣдователно, всички ние трѣбва да живѣемъ разумно, да живѣемъ отъ сега и татѣкъ за Бога, а не за своя народъ. Този въпросъ трѣбва да го разрѣшимъ коренно, основно. Като станешъ сутринь, първо нѣщо, което трѣбва да си кажешъ е слѣдното: Господи, ето, явявамъ се при Тебе. Какво трѣбва да изпълня днесъ? Ти казвашъ: каждъ трѣбва да търси Бога? — Господъ не се търси. Той казва: „Търсете ме!“ — но на кой казва така? — На онѣзи, които не Го знаятъ, — вие вече Го